

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.4820

Dosar nr.4769/2/2012

Ședința publică de la 4 aprilie 2013

Președinte: X	- judecător
X	- judecător
X	- judecător
X	- magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat se Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili împotriva Sentinței civile nr. .X. din 13 noiembrie 2012 a Curții de Apel .X. – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă intimata–reclamantă S.C. .X. .X. S.A., prin avocat X, lipsind atât recurenta-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, cât și intimata-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală – Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a Municipiului .X..

Procedura completă.

Se prezintă referatul cauzei, magistratul asistent arătând că recursul este declarat și motivat în termen și este scutit de plata taxelor de timbru, precum și faptul că intimata–reclamantă a depus la dosar întâmpinare, care a fost comunicată celorlalte părți.

Apărătorul ales al intimatei–reclamante depune la dosar dovada comunicării întâmpinării.

Nemaifiind alte cereri de formulat, Înalta Curte constată pricina în stare de judecată și acordă cuvântul părții prezente în raport cu recursul declarat.

Apărătorul ales al intimatei–reclamante solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței recurate ca fiind temeinică și legală, pentru argumentele dezvoltate în întâmpinare; fără cheltuieli de judecată.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Soluția instanței de fond

Prin acțiunea formulată, reclamanta S.C. .X. .X. S.A. a solicitat, în contradictoriu cu pârâtele Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili și Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a Municipiului .X., obligarea pârâtei Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili la soluționarea cererii emise de S.C. X SRL sub nr.X/ 30.11.2011, cerere la care reclamanta, în calitate de succesoare în drepturi a S.C. X SRL, a revenit prin adresa înregistrată sub nr..X./ 22.12.2011, precum și obligarea aceleiași pârâte la emiterea deciziei de anulare a penalităților de întârziere și a unei cote de 50% din majorările de întârziere decurgând din decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr.X/18.12.2008 și din decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./ 13.12.2011.

În motivare, reclamanta a menționat că este succesoarea în drepturi a S.C. .X. SRL, ca urmare a fuziunii din data de 01.12.2011, subliniind totodată că este mare contribuabil, astfel că obligația soluționării cererii de acordare a facilităților fiscale revine Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili.

A mai arătat că, la data de 18.12.2008, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. a emis Decizia de impunere nr. X/18.12.2008, prin care s-au stabilit în sarcina S.C. .X. SRL obligații de plată suplimentare reprezentând accize în sumă de .X. lei și majorări de întârziere aferente în sumă de .X. lei; că S.C. .X. SRL a contestat decizia de impunere nr. .X./18.12.2008, iar prin decizia de soluționare a contestației nr. .X./03.07.2009 s-a decis că sunt datorate accize în cuantum de .X. lei și majorări de întârziere aferente în sumă de .X. lei, aceasta fiind atacată în contencios administrativ, acțiune ce a fost respinsă definitiv și irevocabil la data de 03.11.2011.

S-a mai arătat în acțiune că, ulterior, S.C. .X. .X. SA a efectuat plata la bugetul de stat a contravalorii accizei în sumă de .X. lei, cu ordinul de plată nr. .X./30.11.2011 și a majorărilor de întârziere aferente, în sumă de .X. lei, cu ordinul de plată nr. .X./10.12.2011, iar

organele fiscale au emis pe numele S.C. .X. S.R.L. decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./13.12.2011, prin care s-au actualizat acestea până la data de 30.11.2011, impunând suma de .X. lei, de asemenea achitată de reclamantă.

Ca urmare a achitării în totalitate, până la data de 19.12.2011, atât a debitului, cât și a obligațiilor fiscale accesorii, prin adresa emisa de S.C. .X. SRL sub nr. .X./30.11.2011, recepționată de Agenția Națională de Administrare Fiscală - Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a Municipiului .X. în data de 05.12.2011, s-a solicitat aplicarea prevederilor O.G. nr. 30/2011 și a Ordinului MFP nr. 2604/2011, respectiv anularea penalităților de întârziere și a unei cote de 50% din majorările de întârziere decurgând din decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. .X./18.12.2008 și din decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./13.12.2011. Neprimind niciun răspuns, reclamanta a revenit cu adresa înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr..X./22.12.2011.

Reclamanta a menționat că îndeplinește condițiile pentru acordarea facilităților fiscale prevăzute de O.G. nr. 30/2011 și că a urmat întreaga procedură reglementată de Ordinul M.F.P. nr. 2604/2011, urmând doar ca pârâtele să emită decizia de anulare a penalităților de întârziere, pentru penalitățile de întârziere și cota de 50% din majorările de întârziere aferente obligațiilor fiscale principale restante la data de 31 august 2011, astfel că, dat fiind faptul că de la data formulării cererii au trecut mai mult de 45 de zile fără ca aceasta să fie soluționată, a solicitat admiterea acțiunii așa cum a fost formulată.

În ședința publică din data de 06.11.2012, Curtea a invocat din oficiu și a pus în discuția părților excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a Municipiului .X., față de calitatea reclamantei de mare contribuabil, precum și admisibilitatea capătului doi din cererea de chemare în judecată, față de această ultimă chestiune reclamanta precizând că solicită obligarea autorității la emiterea deciziei fără a se specifica modul de soluționare a cererii, favorabil sau defavorabil, precizare în raport de care instanța a constatat cererea admisibilă.

După rămânerea în pronunțare s-a depus la dosar întâmpinarea formulată de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului .X.-Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, prin care aceasta a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive.

Pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili a depus la dosar concluzii scrise, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca inadmisibilă.

Prin Sentința civilă nr. .X. din 13 noiembrie 2012 Curtea de Apel .X. - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a dispus următoarele:

- a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului .X. - Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii și a respins acțiunea formulată de reclamanta S.C. .X. .X. S.A. în contradictoriu cu această pârâtă ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă;

- a admis în rest acțiunea, astfel cum a fost precizată, formulată de reclamanta S.C. .X. .X. SA, în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili și a obligat pârâta să soluționeze cererea formulată de S.C. .X. SRL, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului .X. - Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii sub nr. .X./05.12.2011, la care reclamanta a revenit prin cererea nr. .X./22.12.2011.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut, în esență, următoarele:

În ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului .X. - Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, Curtea a reținut că, având în vedere că reclamanta este mare contribuabil, soluționarea cererii de acordare a facilităților fiscale prevăzute de O.G. nr. 30/2011 este de competența organului fiscal în a cărui administrare se află, respectiv Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, iar împrejurarea că Direcția Generală a Finanțelor

Publice a Municipiului .X. – Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a emis una dintre deciziile de impunere cu privire la care se solicită acordarea facilităților fiscale nu este de natură a-i conferi calitate procesuală pasivă în cauză, față de obiectul acțiunii.

Pentru aceste motive, Curtea de apel a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului .X. – Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii.

Pe fondul cauzei, analizând actele și lucrările dosarului, Curtea a reținut următoarele:

Prin cererea nr. .X./30.11.2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului .X. – Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii sub nr. .X./05.12.2011, S.C. .X. S.R.L. a solicitat analizarea situației societății în vederea reducerii penalizărilor de întârziere și a dobânzilor penalizatoare ce i-au fost aplicate, prin raportare la prevederile art. XI din O.G. nr. 30/2011.

Ulterior, prin cererea înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr. .X./22.12.2011, reclamanta S.C. .X. SA, succesoare în drepturi a S.C. .X. SRL ca urmare a fuziunii prin absorbție a celor două societăți, ce a produs efecte cu începere de la data de 01.12.2012, a adus la cunoștința organului fiscal faptul că a achitat obligațiile suplimentare de plată stabilite în sarcina S.C. .X. S.R.L. prin Decizia de impunere nr. .X./18.12.2008 emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., astfel cum a fost modificată prin Decizia de soluționare a contestației nr. .X./03.07.2009, emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, în sumă de .X. lei, reprezentând accize și .X. lei, reprezentând majorări de întârziere aferente, plata făcându-se prin ordinele de plată nr. .X./30.11.2011 și .X./10.12.2011, precum și accesoriile stabilite în sarcina acesteia prin Decizia nr. .X./13.12.2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului .X. – Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, calculate până la data de 30.11.2011, în sumă de .X. lei, plata făcându-se prin ordinul de plată nr. X/19.12.2011.

Ca urmare a achitării în totalitate până la data de 19.12.2011 a debitului și a accesoriilor, reclamanta a solicitat acordarea facilităților

fiscale prevăzute de art. XI din O.G. nr. 30/2011 și de Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 2604/2011, în sensul anulării penalităților de întârziere și a unei cote de 50% din majorările de întârziere decurgând din cele două decizii de impunere și de stabilire a accesoriilor, cererea acesteia nefiind soluționată până la data pronunțării hotărârii.

Instanța a reținut, în esență, că în raport de prevederile art. 9 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 2604/2011, ce reglementează procedura de acordare a facilităților fiscale și în absența unor dispoziții legale derogatorii, se aplică termenul instituit de art. 70 alin. 1 Cod procedură fiscală, de 45 de zile de la înregistrarea cererii, iar, în speță, cererea reclamantei de acordare a facilităților fiscale a fost înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili la data de 22.12.2011, astfel că trebuia soluționată cel mai târziu la data de 06.02.2012, termen ce a fost depășit de pârâtă în mod nejustificat.

Instanța a apreciat că nu pot fi primite apărările formulate de pârâtă prin concluziile scrise, în sensul incidenței prevederilor art. 70 alin. 2 Cod procedură fiscală, precum și faptul că nici calificarea termenului de 45 de zile ca fiind unul de recomandare nu atrage netemeinicia demersului judiciar al reclamantei, căci o asemenea calificare nu exclude posibilitatea contribuabilului ce se consideră vătămat prin întârziere de a se adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile Legii nr. 554/2004, pentru a obține obligarea organului fiscal la soluționarea cererii sale, chiar dacă depășirea termenului nu atrage alte sancțiuni pentru autoritatea publică.

În ceea ce privește împrejurarea că reclamanta a contestat decizia de stabilire a obligațiilor fiscale accesorii nr. .X./13.12.2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului .X. - Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, contestația administrativă fiind în curs de soluționare, instanța de fond a apreciat că aceasta nu constituie un impediment în soluționarea cererii de acordare a facilităților fiscale, în raport de prevederile art. XI alin. 3 din O.G. nr. 30/2011.

Curtea a reținut astfel că soluționarea cererii formulate de reclamantă în conformitate cu prevederile art. XI din O.G. nr.30/2011

nu depinde de soluționarea contestației administrativ fiscale formulate împotriva deciziei de stabilire a accesoriilor pentru care se solicită acordarea de facilități, atâta timp cât decizia de impunere contestată este executorie și a produs efecte, susținându-se că obligațiile stabilite prin aceasta au fost achitate, fiind astfel îndeplinite condițiile de acordare a facilității. Instanța a apreciat că situația contribuabilului se va regla la finalizarea procedurii administrative și, eventual, judiciare, de contestare a deciziei de impunere, simplul fapt că aceasta este în curs neconstituind un obstacol în aplicarea prevederilor legale ce instituie facilitățile fiscale.

2. Calea de atac exercitată

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, invocând ca temei legal dispozițiile art.304 pct.9 și art.304¹ din Codul de procedură civilă.

În motivarea căii de atac, recurenta-pârâtă susține în esență că nu se poate reține nesoluționarea în termen a cererii reclamantei întrucât termenul de soluționare a cererii prevăzut de art.70 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, este de recomandare și nu de decădere.

De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art.70 alin.2 din același act normativ, soluționarea cererii contribuabilului a fost amânată pentru obținerea unor informații relevante în luarea deciziei, neavând relevanță data la care au fost solicitate aceste informații. Se menționează că este în imposibilitate de a emite o decizie asupra cererii reclamantei întrucât nu i-au fost comunicate informațiile solicitate iar soluționarea acesteia impune analiza unei documentații laborioase.

Intimata-reclamantă S.C. .X. .X. SA a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat, combătând criticile recurente-pârâte, susținând, în esență, că recurenta nu poate justifica în nici un fel întârzierea soluționării cererii, cu depășirea termenului de 45 de zile prevăzut de art.70 alin.1 din Codul de procedură fiscală.

3. Soluția instanței de recurs

Înalta Curte, analizând recursul în raport de criticile formulate, de înscrisurile ce se află la dosarul cauzei, de apărările părților, de

dispozițiile legale incidente, apreciază că acesta este nefondat, pentru considerentele ce urmează a fi expuse.

Astfel cum rezultă din expunerea rezumativă de la pct.1 al prezentei decizii, intimata-reclamantă a formulat cererea cu nr.426 din 30.11.2011, în temeiul prevederilor art.XI din O.G. nr.30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, revenind pentru soluționarea acesteia cu adresa înregistrată sub nr..X. din 22.11.2011. Prin cererile menționate s-a solicitat emiterea unei decizii de anulare a penalităților de întârziere și a unei cote de 50% din majorările de întârziere decurgând din Decizia de impunere nr.X/2008 și Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./13.12.2011.

Necontestat este că nici în prezent nu a fost soluționată cererea formulată de intimata-reclamantă.

În baza și pentru executarea prevederilor O.G. nr.30/2011 a fost emis Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr.2604/2011 privind aplicarea prevederilor art.XI din O.G. nr.30/2011 pentru modificarea și modificarea Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale.

Este adevărat că pentru situația reclamantei, nu este prevăzut în cuprinsul Ordinului nr.2604/2011 un termen pentru soluționarea cererii, devenind incidente dispozițiile generale din cuprinsul Codului de procedură fiscală referitoare la cererile depuse de către contribuabil, respectiv dispozițiile art.70 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Potrivit art.70 alin.1 din actul normativ menționat „cererile depuse de către contribuabil potrivit prezentului Cod se soluționează de către organul fiscal în termen de 45 de zile de la înregistrare”, iar conform alin.2 „în situațiile în care pentru soluționarea cererii sunt necesare informații suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungește cu perioada cuprinsă între data solicitării și data primirii informațiilor solicitate”.

Din cuprinsul dispozițiilor legale menționate nu rezultă caracterul de recomandare al termenului de soluționare al unei astfel de cereri.

Din înscrisurile depuse la dosar, cât și din susținerile recurente, rezultă că au fost solicitate informații/ punct de vedere al Direcției

Generale de Reglementare a Coletării Creanțelor Fiscale la 1.11.2011, cu puțin înainte de împlinirea unui an de la înregistrarea cererii reclamantei.

În altă ordine, Direcția Generală de Reglementare a Colectării Creanțelor Fiscale face parte din structura A.N.A.F., fiind în subordinea recurentei-pârâte, astfel că nu se justifică în mod rezonabil nesoluționarea cererii reclamantei nici până la data soluționării prezentului recurs pentru considerentele menționate de recurentă.

Prin urmare, culpa în soluționarea cererii reclamantei revine autorității pârâte, lipsa relațiilor, în raport de cele reținute, neputând justifica în mod rezonabil nesocotirea termenului prevăzut de art.70 alin.1, astfel cum, în mod corect a statuat și instanța de fond.

Aceasta cu atât mai mult cu cât nu a fost contestată situația de fapt reținută și de instanța de fond potrivit căreia obligațiile stabilite prin Decizia de impunere nr..X./13.12.2011 au fost achitate, formularea contestației administrative având ca obiect această decizie și implicit soluționarea acesteia, nefiind un impediment în soluționarea cererii formulate de reclamantă în temeiul art.XI din O.G. nr.30/2011.

Față de toate considerentele expuse, Înalta Curte, apreciază că soluția pronunțată de instanța de fond este corectă, astfel că în temeiul art.312 alin.1 teza a II-a din Codul de procedură civilă, art.20 din Legea nr.554/2004, modificată și completată, va respinge recursul formulat ca nefondat.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge recursul declarat se Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili împotriva Sentinței civile nr..X. din 13 noiembrie 2012 a Curții de Apel .X. - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 4 aprilie 2013.